

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Imperial Brands a i./Komisia**(Vec T-760/19)**

(2020/C 36/42)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Imperial Brands plc (Bristol, Spojené kráľovstvo), Imperial Tobacco Ltd (Bristol), Imperial Tobacco Overseas Holdings Ltd (Bristol), Imperial Tobacco Holdings Ltd (Bristol), Imperial Tobacco Overseas Holdings (2) Ltd (Bristol) (v zastúpení: D. Slater, advokát, E. Burrows, N. Gardner a S. Mardell, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie C(2019) 25 26 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti,
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania a výdavky žalobkýň v súvislosti s týmto konaním.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú desať žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia neposkytla dostatočné odôvodnenie, dopustila sa nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď konštatovala, že pravidlá týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností (CFC) Spojeného kráľovstva sú relevantným referenčným systémom. Komisia mala zaobchádzať s referenčným rámcom ako s režimom dane z príjmov právnických osôb Spojeného kráľovstva.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala nesprávny prístup k analýze pravidiel CFC. Komisia nesprávne zaobchádzala s ustanoveniami kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010], ktorá obsahuje oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, ako s formou odchýlky od všeobecného zdanenia stanoveného v kapitole 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010].
3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď konštatovala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností je selektívne, keďže s podnikmi v porovnateľných skutkových a právnych situáciách sa zaobchádza rozdielne.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatovala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností zakladá výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia neposkytla dostatočné odôvodnenie, keď konštatovala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností je sčasti neodôvodnené, a teda porušila článok 296 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tvrdení, že „úplné“ oslobodenie podľa oddielu 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené na základe povahy a celkovej štruktúry daňového systému.

7. Siedmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že 75 % oslobodenie podľa oddielu 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené na základe povahy a celkovej štruktúry daňového systému.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že uloženie daňového zaťaženia voči CFC, ktoré spĺňajú podmienky na oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, by porušilo slobodu žalobkyní usadiť sa v rozpore s článkom 49 ZFEÚ.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky uplatnila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾, ktorá nebola uplatniteľná *ratione temporis*, alebo sa neprimerane opierala o jej ustanovenia.
10. Desiaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že prijatím napadnutého rozhodnutia Komisia neoprávnene zasiahla do výlučnej suverenity Spojeného kráľovstva v oblasti priameho zdaňovania, čím porušila články 4 a 5 ZEÚ a článok 114 ZFEÚ.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Willis Europe/Komisia

(Vec T-761/19)

(2020/C 36/43)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Willis Europe BV (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: N. Niejahr and B. Hoorelbeke, lawyers, a A. Stratakis a P. O’Gara, Solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1) v rozsahu, v akom sa ním konštatuje, že údajné opatrenie pomoci predstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a nariaďuje sa jej vrátenie s úrokmi, a to aj od žalobkyne;
- subsidiárne zrušil články 2, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ním nariaďuje vrátenie nezlučiteľnej pomoci s úrokmi, a to aj od žalobkyne,
- uložil Komisii povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne v rámci tohto konania.